

Prædiken til 4. søndag efter trinitatis (B) 1928

En prædiken af Kaj Munk

Kaj Munks prædiken over Matt 5,43-48 til 4. søndag efter trinitatis den 1. juli 1928. Kilde: Brovstsamlingen s. 73.

»I have hørt, at der er sagt: Du skal elske din Næste og hade din Fjende. Men jeg siger eder: Elsker eders Fjender, velsigner dem, som forbande eder, gør dem godt, som hade eder, og beder for dem, som krænke eder og forfølge eder, for at I maa vorde eders Faders Børn, han, som er i Himlene; thi han lader sin Sol opgaa over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Thi dersom I elske dem, som elske eder, hvad Løn have I da? Gøre ikke ogsaa Tolderne det samme? Og dersom I hilse eders Brødre alene, hvad stort gøre I da? Gøre ikke ogsaa Hedningerne det samme? Værer da I fuldkomne, ligesom eders himmelske Fader er fuldkommen. (Matt 5,43-48)¹

Den Trang til at være fuldkommen den er der egentlig noget af hos os allesammen; det er bare paa saa forskellige Omraader. Man kan jo ogsaa kalde den Lysten til at udmærke sig; Derfor har vi Nordpolsflyvninger og Atlanterhavsflyvninger og Bilvæddekørsler² osv. osv. Det er alt sammen Udslag af Menn.'s³ Lyst til at naa videre frem, højere op. Ja, selv naar Drengene i Overgangsalderen er sammen, og de saa i Byerne – her paa Landet er vi jo meget, meget bedre – skal overgaa hinanden i at bande og ryge Cigaretter og fortælle Historier, saa er det jo igen Trangen til at udmærke sig, til at være saa langt fremme som muligt som Cigaretryger, til at være fuldkommen. Ja, naar Mennesker hænger godt i med deres Mark, saa skyldes det ikke alene Bevidstheden om, at jeg tjener Penge, fler jo bedre Kornet staar; men noget i En krymper sig, hvis det er fuldt af Agerkaal⁴ og Tidsler og det er Eens egen Skyld: dette højst ufuldkomne Resultat, det kan jeg ikke være bekendt over for mine Naboer eller mig selv. Saadan er det da slet ikke virkelighedsfjern og forrykt Tale, naar Jesus i dag paalægger os Stræben efter Fuldkommenhed; ja det taler til noget i os allesammen; det er bare det, at Fuldkommenhedsmaalet faar en Sammenligning,

¹ *Prædikenteksten*: medtaget i den oversættelse, som Munk må formodes at have benyttet ved gudstjenesterne. For *Det Nye Testaments* vedkommende den autoriserede udgave fra 1907.

² *Bilvæddekørsler*: bilvæddeløb.

³ *Menn.'s*: forkortelse af menneskers.

⁴ *Agerkaal*: ukrudtsplante.

der er rent ud over al Forstand: ligne Gud. Jamen dette er jo ugørligt. Hvordan kan vi ligne Gud? Vi smaa, ubetydelige, forsvindende Mennesker. Ja, saa maa vi jo forstaa det, at det er selvf.⁵ ikke i enhver Retn.⁶, vi skal være lig Gud og stræbe efter det. Vi skal ikke rende rundt og spørge Folk ud om alt muligt, for at kunne blive alvidende. Og vi skal ikke dømme som Gud som har⁷ Ret til at dømme og sætte os op over nogen. Og vi skal ikke være almægtig som han. Men der er eet Sted vi skal stræbe efter det; det fremgaar af Smhg⁸; det er i Kærlighed – saadan som Gud han tilgiver og holder af, saadan skal vi tilgive og holde af. Hvor er det svært for det er jo ikke blot vort syndige Kød, der hidser os op – men der er jo ogsaa noget, der hedder at man kan have en Pligt til at blive vred, man kan ikke lade sig byde alt for ikke at blive en Hosesok⁹, - det kan forvirre. Men der er ikke andet for end at gøre det saa godt, som vi kan, og aldrig forbitre eller bevare Vrede, vi er syndsfristet til. Kan vi nu gennemføre lidt af det at naa frem til Kærlighedsfuldkom.; da gør Gud Resten, og om vi bliver ham lig alvidende som han forstaa eller Sander¹⁰ Magt som han da kun til at tjene ham. Ret til at tjene som han (sidde paa 12 Troner¹¹

⁵ *selvf.*: forkortelse af selvfølgelig.

⁶ *Retn.*: forkortelse af retninger.

⁷ *har*: ordet er sat ind, for at give sætningen mening. Munk har det ikke med i manuskriptet.

⁸ *Smhg*: forkortelse af sammenhængen.

⁹ *Hosesok*: person uden vilje og karakter.

¹⁰ *Sander*: erfarer.

¹¹ Teksten slutter uden parentes.